

Arrest

nr. 197 813 van 11 januari 2018
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. MERRIE
Puntstraat 12
2250 OLEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Surinaamse nationaliteit te zijn, op 16 oktober 2017 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 14 september 2017 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 november 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 december 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat M. MERRIE verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat I. FLORIO, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 24 maart 2017 dient verzoeker een aanvraag in voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie, in hoedanigheid van ander familielid van zijn broer E. C. (Nederlandse nationaliteit).

1.2. Op 14 september 2017 neemt de gemachtigde van de federale staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20). Dit is de bestreden beslissing:

"In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 24.03.2017 werd ingediend door:

Naam: C. (...)

Voornamen: J. M. D. (...)

Nationaliteit: Suriname

Geboortedatum: 07.03.1977

Geboorteplaats: Paramaribo

Identificatienummer in het Rijksregister:(...)

Verblijvende te/verklaart te verblijven te: (...)

om de volgende reden geweigerd:3

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie of van een ander familielid van een burger van de Unie.

Betrokkene vroeg op 24.03.2017 gezinshereniging aan met zijn broer, zijnde C. E. H. (...), van Nederlandse nationaliteit, met rijksregisternummer (...).

Betrokkene vroeg de gezinshereniging aan op basis van artikel 47/1, 2° van de wet van 15.12.1980: 'de niet in artikel 40bis, §2, bedoelde familieleden die, in het land van herkomst, ten laste zijn of deel uitmaken van het gezin van de burger van de Unie; ...'

Artikel 47/3, §2 van de wet van 15.12.1980 stelt dat 'de andere familieleden bedoeld in artikel 47/1, 2°, moeten bewijzen dat zij ten laste zijn van de burger van de Unie die zij willen begeleiden of bij wie zij zich willen voegen of dat zij deel uitmaken van zijn gezin. De documenten die aantonen dat het andere familielid ten laste is of deel uitmaakt van het gezin van de burger van de Unie moet uitgaan van de bevoegde overheden van het land van oorsprong of van herkomst. Bij ontstentenis hiervan, kan het feit ten laste te zijn of deel uit te maken van het gezin van de burger van de Unie bewezen worden met elk passen middel'.

Ter staving van bovenstaande voorwaarden van artikel 47/3, §2 van de wet van 15.12.1980 werden volgende documenten voorgelegd:

- verklaring van lidmaatschap (CM) dd. 20.02.2017 waaruit blijkt dat betrokkene werd ingeschreven als gerechtigde

- loonfiches op naam van de referentiepersoon voor de periode september - november 2016; loonfiches op naam van de echtgenote van de referentiepersoon voor de periode oktober - december 2016

- formulier 'bewijs van garantstelling en/of particuliere logiesverstrekking' dd. 01.02.2016 waaruit blijkt dat de referentiepersoon zich garant stelde voor betrokkene met de oog op de aanvraag van een visum kort verblijf (Nederland): de advocaat van betrokkene haalt in zijn schrijven dd. 23.03.2017 aan dat uit deze tenlasteneming zou blijken dat betrokkene (vanaf maart 2016) in Nederland verbleef op het adres van zijn broer en schoonzus. Echter, louter deze garantstelling toont dit niet afdoende aan.

- bewijzen geldstortingen (via Suri Change B.V.) vanwege de referentiepersoon aan dhr. B. E. (...) uit de jaren 2008 – 2010 en vanwege de echtgenote van de referentiepersoon aan dhr. B. E. (...) uit de jaren 2013

- 2016; bijbehorende verklaring op eer dd. 12.04.2017 vanwege dhr. B. E. (...) en mevr. C. G. (...) (schoonbroer en zus van betrokkene en de referentiepersoon) waarin deze verklaren dat deze sommen via hen verdeeld werden aan betrokkene: echter, gezien het gesolliciteerd karakter van een verklaring op eer niet kan worden uitgesloten, en er geen bijkomende stukken ter staving van deze verklaring werden voorgelegd, kan deze niet mee in overweging genomen worden in het kader van de huidige aanvraag gezinshereniging. Voor zover deze stukken dienen aanvaard te worden als begin van bewijs, dient opgemerkt te worden dat deze bedragen te beperkt waren. Bovendien stopt de steun van de referentiepersoon in 2010, werden er geen bewijzen voorgelegd betreffende de jaren 2011 – 2012, en waren de stortingen sedert 2013 afkomstig van de echtgenote van de referentiepersoon.

- verklaringen op eer vanwege derden met betrekking tot het verblijf van betrokkene in België

Voor zover betrokkene en de referentiepersoon wensen aan te tonen dat betrokkene voorafgaand aan de huidige aanvraag gezinshereniging en reeds van in het land van herkomst deel uitmaakte van het gezin van de referentiepersoon, dient opgemerkt te worden dat dit niet blijkt uit het geheel van de beschikbare gegevens. Uit de beschikbare gegevens blijkt weliswaar dat hij op 31.08.2016 in België gedomicilieerd werd op het adres van de referentiepersoon. Dit doet echter geen afbreuk aan de vaststelling dat betrokkene niet afdoende heeft aangetoond dat hij reeds van in het land van herkomst deel uitmaakte van het gezin van de referentiepersoon.

Voor zover betrokkene en de referentiepersoon wensen aan te tonen dat betrokkene voorafgaand aan de huidige aanvraag gezinshereniging en reeds van in het land van herkomst ten laste was van de referentiepersoon, dient opgemerkt te worden dat betrokkene niet heeft aangetoond onvermogen te zijn, er niet afdoende werd aangetoond dat hij voorafgaand aan de aanvraag en reeds van in het land van herkomst of origine financieel ten laste was van de referentiepersoon, en er niet blijkt dat zowel betrokkene als de referentiepersoon niet ten laste vielen/vallen van de Belgische staat. Er dient tevens opgemerkt te worden dat uit bijkomende gegevens van het administratief dossier blijkt dat betrokkene was in de periode eind september 2016 – eind juni 2017 quasi ononderbroken zelf tewerkgesteld, en bijgevolg minstens gedurende deze periode zelf over een inkomen beschikte.

Het gegeven dat betrokkene sedert eind augustus 2016 tot op heden op het adres van de referentiepersoon gedomicilieerd is, doet geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Immers, louter het gegeven dat betrokkene op het adres van de referentiepersoon gedomicilieerd was/is, heeft niet automatisch tot gevolg dat hij ook ten laste was/is van de referentiepersoon. Immers, de voorwaarde van het ten laste zijn dient op een actieve wijze te worden aangetoond en valt niet impliciet af te leiden uit het feit dat men onder hetzelfde dak woont (arrest RvV nr. 145.912 dd. 21.05.2015). Bovendien heeft deze situatie betrekking op de toestand in België, niet op deze in het land van herkomst.

Het komt toe aan betrokkenen hun aanvraag te actualiseren (arrest RvS nr. 222.809 dd. 12.03.2013).

Uit het geheel van de voorgelegde stukken blijkt niet afdoende dat betrokkene reeds in het land van herkomst ten laste was van de burger van de Unie of in het land van herkomst reeds deel uitmaakte van het gezin van de burger van de Unie, en dit in de periode voorafgaand aan de huidige aanvraag gezinshereniging. Betrokkene toont dus niet afdoende aan te voldoen aan de voorwaarden van artikel 47/1, 2° van de wet van 15.12.1980 om het verblijfsrecht in België te verkrijgen op basis van gezinshereniging.

De aanvraag tot gezinshereniging wordt geweigerd. Het AI van betrokkene dient te worden ingetrokken.

Aan betrokkene wordt het bevel gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen 30 dagen.
Wettelijke basis: artikel 7, 1, 2° van de wet van 15.12.1980: legaal verblijf in België is verstreken.

Hierbij werd wel degelijk rekening gehouden met art. 74/13 van de wet van 15.12.1980. Het gegeven dat de broer en schoonzus van betrokkene zich recent in België gevestigd hebben, kan een bevel aan betrokkene niet in de weg staan.

Immers, betrokkene behoort niet tot het originele kerngezin van de referentiepersoon, derhalve kan het aangehaalde gezinsleven van beide niet als argument worden aangehaald waarom het bevel niet zou mogen worden genomen. De aangehaalde afhankelijkheidsrelatie tegenover de referentiepersoon wordt betwist. Betrokkene is een volwassen persoon waarvan mag verwacht worden dat hij ook een leven kan opbouwen in het land van herkomst of origine zonder de nabijheid van de referentiepersoon en ondanks het precaire verblijf in België. Nergens uit het dossier blijkt dat hij daar niet toe in staat zou zijn. Er dient tevens opgemerkt te worden dat de huidige beslissing geen weigering van voortgezet verblijf inhoudt. Er is geen sprake van minderjarige kinderen in België, noch van enige medische problematiek op naam van betrokkene.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoeker voert aan wat volgt:

“b. 1. Beroep tegen de beslissing tot weigering van verblijf

b1.a. Een schending van de Vreemdelingenwet en van de beginselen van behoorlijke bestuur, de zorgvuldigheidsplicht en de materiële motiveringsplicht. De beslissing van verweerster luidt als volgt: (...). Het is een schending van Titel II, hoofdstuk 1bis Vw. om te ontkennen dat verzoeker niet in aanmerking komt voor een verblijf van meer dan drie maanden. Verzoeker had wel een bewijs bijgebracht dat hij ten laste was van zijn broer, voorafgaand aan zijn verzoek tot gezinshereniging. Met name de verklaringen van buren en vrienden (stuk 7 bij de gezinsherenigingsaanvraag van 23 maart 2017). Bovendien heeft verzoeker zijn paspoort neergelegd waarin blijkt bij zijn visum dat hij bij zijn broer aan het verblijven was. Door het bewijswaarde van deze stukken volledig te negeren is er sprake van een schending van het zorgvuldigheidsplicht. De verwerende partij is bovendien tekort gekomen aan haar motiveringsplicht. Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht kan enkel nagegaan of er werd uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of deze correct werden beoordeeld en of er op grond hiervan niet onredelijk tot het besluit werd gekomen. Verweerster heeft de inkomenssituatie van de referentiepersoon op niet correcte wijze beoordeeld en is hierdoor tot een onredelijk besluit gekomen. De vordering van verzoeker dient gegrond verklaard te worden.

b.2. Het bevel om het grondgebied te verlaten

Als verzoeker het grondgebied zou moeten verlaten, dit zou een ernstig en onherstelbaar schade veroorzaken: verzoeker zou zijn woonplaats moeten verlaten en zijn familie moeten verlaten. De tenuitvoerlegging van deze beslissing dient dan geschorst te worden. Het bevel om het grondgebied te verlaten zou een schending uitmaken van artikel 8 EVRM. Verzoeker heeft recht op een privéleven hetgeen hij nu hier in België heeft opgebouwd. Hij heeft werk in België. Alle familieleden van verzoeker wonen in België. Bovendien, indien de beslissing van Uw Raad is om de beslissing omtrent het einde stellen van zijn recht op verblijf in het rijk te vernietigen, dan dient het bevel tevens vernietigd te worden. Verzoeker vraagt de schorsing en de vernietiging van het bevel om het grondgebied te verlaten.”

2.2. In zoverre de verzoekende partij “de vreemdelingenwet” geschonden acht, laat de Raad gelden dat het betreffend onderdeel van het enig middel onontvankelijk is. Voornoemd onderdeel geeft geen duidelijke omschrijving van de rechtsregel die geschonden wordt geacht. (cf. R.v.St. nr. 50.142, 9.11.1994, R.A.C.E. 1994, z.p.; R.v.St. nr. 48.643, 20.7.1994, Arr. R.v.St. 1994, z.p.; R.v.St. nr. 43.137, 2.6.1993, R.A.C.E. 1993, z.p.).

Het enig middel zal dan ook nog slechts nader worden onderzocht in het licht van de opgeworpen schending van de zorgvuldigheidsplicht en de materiële motiveringsplicht.

De zorgvuldigheidsplicht bij de feitenvinding impliceert dat het bestuur slechts na een behoorlijk onderzoek van de zaak en met kennis van alle relevante gegevens een beslissing mag nemen (RvS 7 november 2011, nr. 216.180). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is bij de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij haar beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624; RvS 28 oktober 2002, nr. 111.954).

De verzoekende partij dient op 24 maart 2017 een aanvraag in voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie, in hoedanigheid van ander familielid van zijn broer E. C. (Nederlandse nationaliteit), dit op grond van artikel 47/1, 2° van de Vreemdelingenwet.

Artikel 47/3, §2 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De andere familieleden bedoeld in artikel 47/1, 2°, moeten bewijzen dat zij ten laste zijn van de burger van de Unie die zij willen begeleiden of bij wie zij zich willen voegen of dat zij deel uitmaken van zijn gezin. De documenten die aantonen dat het andere familielid ten laste is of deel uitmaakt van het gezin van de burger van de Unie moet uitgaan van de bevoegde overheden van het land van oorsprong of van herkomst. Bij ontstentenis hiervan, kan het feit ten laste te zijn of deel uit te maken van het gezin van de burger van de Unie bewezen worden met elk passen middel.”

Ter staving van de bovenvermelde voorwaarden heeft de verzoekende partij de volgende documenten voorgelegd:

- verklaring van lidmaatschap (CM) van 20 februari 2017 waaruit blijkt dat betrokkene werd ingeschreven als gerechtigde;

- loonfiches op naam van de referentiepersoon voor de periode september - november 2016; loonfiches op naam van de echtgenote van de referentiepersoon voor de periode oktober - december 2016;
- formulier 'bewijs van garantstelling en/of particuliere logiesverstrekking' van 1 februari 2016 waaruit blijkt dat de referentiepersoon zich garant stelde voor betrokkene met het oog op de aanvraag van een visum kort verblijf (Nederland);
- bewijzen geldstorting (via Suri Change B.V.) vanwege de referentiepersoon aan dhr. B. E. uit de jaren 2008 - 2010 en vanwege de echtgenote van de referentiepersoon aan dhr. B. E. uit de jaren 2013 - 2016; bijbehorende verklaring op eer van 12 april 2017 vanwege dhr. B. E. en mevr. C. G. (schoonbroer en zus van betrokkene en de referentiepersoon) waarin deze verklaren dat deze sommen via hen verdeeld werden aan betrokkene;
- verklaringen op eer vanwege derden met betrekking tot het verblijf van betrokkene in België.

De gemachtigde van de staatssecretaris heeft niet op kennelijk onredelijke wijze beslist dat de verzoekende partij niet afdoende heeft aangetoond dat zij reeds in het land van herkomst ten laste was van de referentiepersoon of in het land van herkomst reeds deel uitmaakte van het gezin van de referentiepersoon, en dit in de periode voorafgaand aan de huidige aanvraag gezinshereniging.

In zoverre de verzoekende partij met haar uiteenzetting een feitelijke herbeoordeling door de Raad lijkt te beogen, volstaat de bemerking dat de Raad de door verzoekende partij gevraagde beoordeling niet kan maken. Het enkele feit dat de verzoekende partij een andere mening is toegedaan dan de gemachtigde volstaat niet om te besluiten tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

Verzoeker betoogt dat *“hij wel een bewijs had bijgebracht dat hij ten laste was van zijn broer, voorafgaand aan zijn verzoek tot gezinshereniging. Met name de verklaringen van burens en vrienden (stuk 7 bij de gezinsherenigingsaanvraag van 23 maart 2017)”*. De gemachtigde van de staatssecretaris stelt niet op kennelijk onredelijke wijze vast dat deze verklaringen op eer uitsluitend betrekking hebben op het verblijf van de verzoekende partij in België. Verzoeker betoogt voorts: *“Bovendien heeft verzoeker zijn paspoort neergelegd waarin blijkt bij zijn visum dat hij bij zijn broer aan het verblijven was”*. De verzoekende partij kan niet worden gevolgd dat uit het door haar voorgelegde paspoort met visum (geldig van 27 maart 2016 tot 10 juli 2016) zou blijken dat zij bij haar broer *“aan het verblijven was”*. Het loutere feit dat aan haar een visum werd afgegeven, impliceert niet dat zij voorafgaand aan de huidige aanvraag gezinshereniging en reeds van in het land van herkomst deel uitmaakte van het gezin van de referentiepersoon.

De gemachtigde van de staatssecretaris heeft aangaande de voorwaarde van het ten laste zijn terecht geoordeeld: *“Voor zover betrokkene en de referentiepersoon wensen aan te tonen dat betrokkene voorafgaand aan de huidige aanvraag gezinshereniging en reeds van in het land van herkomst ten laste was van de referentiepersoon, dient opgemerkt te worden dat betrokkene niet heeft aangetoond onvermogen te zijn, er niet afdoende werd aangetoond dat hij voorafgaand aan de aanvraag en reeds van in het land van herkomst of origine financieel ten laste was van de referentiepersoon, en er niet blijkt dat zowel betrokkene als de referentiepersoon niet ten laste vielen/vallen van de Belgische staat. Er dient tevens opgemerkt te worden dat uit bijkomende gegevens van het administratief dossier blijkt dat betrokkene was in de periode eind september 2016 - eind juni 2017 quasi ononderbroken zelf tewerkgesteld, en bijgevolg minstens gedurende deze periode zelf over een inkomen beschikte.”*

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij de bovenvermelde motieven niet eens aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt.

Waar de verzoekende partij betoogt dat de gemachtigde van de staatssecretaris de inkomenssituatie van de referentiepersoon op een niet correcte wijze zou hebben beoordeeld en tot een onredelijk besluit zou zijn gekomen, merkt de Raad op dat verzoeker geen belang heeft bij deze kritiek. Uit artikel 47/3, §2 van de Vreemdelingenwet blijkt dat het aan de verzoekende partij toekomt om te bewijzen dat zij reeds van in het land van herkomst ten laste was van de referentiepersoon of in het land van herkomst reeds deel uitmaakte van het gezin van de referentiepersoon, en dit in de periode voorafgaand aan de aanvraag gezinshereniging. De verzoekende partij heeft dit bewijs niet geleverd.

Artikel 8 van het EVRM bepaalt het volgende:

“1. Eenieder heeft recht op eerbiediging van zijn privéleven, zijn gezinsleven, zijn huis en zijn briefwisseling.

2. Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan met betrekking tot de uitoefening van dit recht dan voor zover bij de Wet is voorzien en in een democratische samenleving nodig is in het belang van 's lands veiligheid, de openbare veiligheid, of het economisch welzijn van het land, de bescherming van de openbare orde en het voorkomen van strafbare feiten, de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen".

Waar de verzoekende partij stelt dat het bevel om het grondgebied te verlaten een schending zou uitmaken van artikel 8 EVRM laat de Raad gelden dat zij in de eerste plaats het bestaan van een beschermenswaardige relatie dient te bewijzen, wanneer zij zich beroept op artikel 8 EVRM.

Met haar vage beschouwingen slaagt zij er niet in aannemelijk te maken dat zij in België een gezinsleven zou leiden met de referentiepersoon. Van een beschermenswaardige relatie is slechts sprake voor zover de verzoekende partij aantoont dat tussen haar en haar broer, die beiden meerderjarig zijn, banden van afhankelijkheid bestaan. Immers andere gezinsbanden, bijvoorbeeld tussen meerderjarige broers en zussen, tussen meerderjarige kinderen en hun ouders, tussen ooms of tantes en neven of nichten, enz. vallen pas onder de bescherming van artikel 8 van het EVRM in zoverre bijkomende elementen van afhankelijkheid worden aangetoond anders dan de normale affectieve banden. Verzoeker toont dergelijke banden niet aan. Hij gaat hier zelfs niet op in.

Gelet op al deze gegevens is niet aannemelijk gemaakt dat verzoeker een beschermenswaardige gezins- of familieband heeft met zijn broer, of, bij uitbreiding, met andere in België verblijvende familieleden. Hij kan zich dan ook niet beroepen op artikel 8 van het EVRM.

Het enig middel is ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf januari tweeduizend achttien door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M. MILOJKOWIC